

for undervisere, der kan varetage undervisningen i et konkret og afgrænset forløb.

Der eksisterer ingen nøjagtige opgørelser over antallet af ansatte undervisere på området, men det skønnes, at antallet udgør 20 – 30.000 personer i løbet af en sæson. Af LVU's egen undersøgelse fra 1997 fremgår, at gruppen af undervisere, der har halvtidsbeskæftigelse eller mere, udgør mellem 1 og 8 pct. af alle ansatte under folkeoplysningsloven. Der findes ingen oplysninger om, hvor stor en andel af underviserne LC/LVU repræsenterer, men så vidt vides repræsenterer disse langtfra de 50 pct. af underviserne, som formelt kræves for at kunne anerkendes som forhandlingsberettiget part.

Såfremt aftenskolerne eller kommunen ønsker at indgå en aftale om løn- og ansættelsesvilkår for aftenskolernes undervisere, er dette med lovforslagets udformning dog muligt. Jeg finder derfor ikke, at der er grundlag for at ændre lovforslaget på dette punkt.

### **Fri ungdomsuddannelse**

LVU skriver, »at evalueringen viste endog meget flotte resultater for uddannelsen«. Det er jeg ikke enig i. Over halvdelen af eleverne vurderer selv, at de ville have haft et arbejde eller været i gang med en ordinær ungdomsuddannelse, hvis de ikke havde fået tilbuddet om en fri ungdomsuddannelse. Det er regeringens opfattelse, at mange unge bruger den fri ungdomsuddannelse som en for samfundet dyr og unødvendig omvej til at komme i beskæftigelse eller gennemføre en kompetencegivende uddannelse.

Regeringen forventer, at en væsentlig del af de unge, der ellers ville have været tiltrukket af den fri ungdomsuddannelse, vil gå i gang med og gennemføre en fuldt kompetencegivende uddannelse.

Reformen af erhvervsuddannelserne (EUD) bevirker, at disse uddannelser er gjort langt mere fleksible og dermed også lettere tilgængelige for den gruppe, der ikke tidligere har været i stand til at gå ind i en erhvervsuddannelse, men som i stedet har benyttet den fri ungdomsuddannelse.

For de unge, der ikke umiddelbart har forudsætningerne for at gennemføre en fuld kompetencegivende ungdomsuddannelse, kan jeg fremhæve produktionsskolerne, erhvervsgrunduddannelsen (EGU), delkompetenceforløb i erhvervsuddannelserne og Træningskolens Ar-

bejdsmarkedsuddannelser (TAMU). Regeringen finder, at der er ganske mange muligheder uden den fri ungdomsuddannelse.

### *Spørgsmål 91:*

Kan ministeren oplyse, om der i dag findes refusionsmodeller på andre områder, som tager udgangspunkt i andre fordelingsprincipper end DUT-princippet og som ville kunne benyttes på daghøjskoleområdet til fordeling af den fri statskvote for de ikke-aktiverede?

### *Svar:*

Som udgangspunkt løser kommunen sine opgaver inden for kommunens samlede økonomi, der bl.a. udgøres af bloktilskuddet. Hvis staten pålægger kommunen nye opgaver, skal kommunen kompenseres herfor i overensstemmelse med det udvidede totalbalanceprincip (DUT).

I enkelte tilfælde kan staten udbetale tilskud direkte til kommunerne. Det gælder f.eks. indvandrerundervisningen, hvor byrden er skævt fordelt mellem kommunerne og der i stedet udbetales et aktivitetsafhængigt tilskud. Et andet tilfælde er den forberedende voksenundervisning (FVU), hvor udgifterne hidtil både har kunnet afholdes af amtskommunerne inden for deres ramme eller på daghøjskolerne med statsligt taxameter – her er der oprettet en amtslig refusionsordning for at sikre en gennemsigtig incitamentsstruktur.

I begge tilfælde er der tale om egentlige myndighedsopgaver. Dette er imidlertid ikke tilfældet i forhold til daghøjskolerne, hvor initiativet til at oprette og drive en daghøjskole kommer fra borgerne, og hvor det er helt frivilligt for en kommune, om den vil yde støtte til en skole. Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for en særlig refusionsordning i stedet for de gængse retningslinier for bloktilskudsregulering (DUT). Der er dog allerede i L 79 foreslået en overgangsordning for 2002, og jeg agter at stille ændringsforslag til lovforslaget om en begrænset overgangsordning også i 2003, der tilgodeser de kommuner, der under den nugældende lov yder grundtilskud til daghøjskoler, der er videreført pr. 1. januar 2003, jf. mit svar på spørgsmål 92.

### *Spørgsmål 92:*

Kan ministeren oplyse, om det er praktisk muligt at finde en model for fordeling af kvoten til